

Durmitor a Tara

Dva černohorské poklady v jednom

FOTO: ADELA POLAKOVA

JAK SE TAM DOSTAT

Budete-li cestovat od černohorského pobřeží, jeďte přes hlavní město Podgorica. Odsud buď do Nikšiče a pak do Žabljaku (celkem 139 km), nebo na Mojkovac, kde zahnete na Žabljak (170 km, tato cesta je delší, ale vede kaňonem podél Tary). Do Srbska a Černé Hory není zapotřebí vízum. Oficiální měnou v Černé Hoře je euro.

Holé vrcholky hor se šplhají k nebi do výšky přesahující dva a půl tisíce metrů. Stěny jiných skal spadají ze zalesněných srázů tisíc metrů dolů a na dně úzkého kaňonu svírají modrou divokou řeku. Na zelených pastvinách se kolem ovčí prohání hlídací pes a o kus dál v trávě někde možná spí pastevec. Korunu této přírodní idyle nasazují ledovcová jezera zrcadlící se nahoře ve skalách.

Rozmanitý kraj se nachází v Černé Hoře v národním parku Durmitor, který zahrnuje jak nejvyšší pohoří této balkánské země, tak i kaňon řeky Tary, který tu vytváří nehlubší soutěsku Evropy. Jedinečná příroda Dumitoru a Tary byla po právu v roce roku 1980 zařazena na Seznam kulturního a přírodního světového dědictví UNESCO.

Ze Žabljaku do hor

Nejlepším místem, odkud se vydat za poznáváním zdejších velehor, je městečko Žabljak. Nachází se ve výšce 1450 metrů nad mořem, díky čemuž se kdysi pyšnilo primátem nejvyšší položeného města v Jugoslávii. Dnes, když z někdejší velké země zbyly jen odřezky, se musí spokojit s prvenstvím v Černé Hoře. Je to klasické horské středisko z dob socialismu. Pravým důkazem jsou odpudivé tvary betonových hotelů. V zimě se sem sjíždějí lyžaři, v létě zase lidé s batohy. Nehledě na podobu Žabljaku, město díky úžasné okolní scénérii dává dobře tušit taje příští, skryté opodál.

Po příjezdu si najdete ubytování buď v některém z oněch „pěkných“ hotelů, v mnoha soukromých pokojích či prostě v kempu. A pak,

než půjdete posedět do některého z místních barů či hospůdek (zas tolik jich tu není, ale balkánskou kuchyni si užijete – husté polévky, saláty či všudypřítomná pljeskavica), dejte si na úvod prvního dne lehkou rozcvičku. Zhruba 3 km od města se po lesní (byť asfaltové) cestě dostanete k prvnímu a nejbližšímu durmitorskému jezeru. Jmenuje se Crno čili Černé a jeho hladina obklopetá lesy a dekorovaná skalnatými výběžky představuje jeden ze symbolů zdejšího NP. Ostatně, také je největším. Dlouhé je skoro 1200 m a široké 800 m, má tvar jakési osmičky. Úzký průliv, který dělí vodní plochu, za sucha vysychá a vytváří velké a malé jezero. Jeho voda je většinou studená, ale za horkých dní dosahuje až 22 stupňů a vybízí k zaplávání. Hloubka je až 50 m. Cestou